

9/12

Норова

ПОСТИЖЕНИЯ

24 година

5 лекция на мадежкия класъ

8.XII.1944 г. Петък 5 ч-с-

Изгревъ - София

Добрата молитва. Мога да постигна.

Направете една хоризонтална линия. Начертайте единъ кръгъ около нея. Споредъ съвременната математика, правата линия е най-късото разстояние между две точки. Значи по правата линия постиженията се постигатъ най-бързо. Желанията (на хората) се постигатъ най-бързо, затова избиратъ този пътъ. Но има да извършишъ нѣкоя мъчна работа. Мъчните работи не ставатъ по правата линия. Запримѣръ въ тази плоскостъ каква чешма бихте могли да направите. Направете върху правата линия една окръжностъ. Въ кръга вие имате една идея слизване и възлизане. Коя е страна та на възлизането. Представете си едно същество, което се движи така бързо, че едновременно се намира въ всичките точки. Ти, когато се движишъ полека, може да извършишъ милиони години този пътъ, а той едновременно се намира навсякъде. Ти за милиони години ще се намирашъ навсякъде.

Казватъ, кои нѣма сж постижими въ свѣта. Има нѣщо непостижимо. Човѣкъ не може да се движи така бързо, както Господъ. (Защото) какво се подразбира, че вие искате да постигнете нѣщо скоро. Кои сж побудител нитѣ причини. Искашъ нѣкои работи скоро да ги свършишъ. Нѣкои работи отлагате, нѣкои не отлагате. Запримѣръ да си вземешъ една шапка, хицъ нѣма да отлагате. Но да изплатишъ единъ дългъ, може да отлагашъ. Когато има да вземашъ, отлагането е по-малко. Сега въ свѣта вие се омущавате отъ вашето невежество. Вашето невежество е платъ, съ който учените хора се обличатъ, турятъ го да се скриятъ. Взематъ вашия платъ на невежеството, турятъ го, за да не ги виждатъ, че сж учени. Невежеството на земята се продава на учените хора за скромностъ. Който знае какво добива. Който не знае, какво добива. Опуснете, че знаешъ, че яденето е горещо, бързашъ да ядешъ. Какво ще стане, ще имашъ една опитностъ. Каква опитностъ? Единъ анегдотъ има. Единъ българинъ се намиралъ между хора, които знаели да свирятъ. Той казва: и азъ зная да свиря, тѣпани зная да бия. (Тѣпана може да го удриямъ). По-просто свирене отъ тѣпана нѣма. Когато дойде до тѣпана на, нѣма кой да ви свири. Всичките работи въ свѣта се затѣгатъ се отъ тѣпана.

Сега нѣкои работи вие искате да станатъ лесно, нали. Какво подразбирате подъ дума, лесна работа. Лесните работи съ малко енергия ставатъ. Мъчните работи много енергия изискватъ. Правите линии въ природата има ли ги? Една мечка, когато се яве, съ какво ще се препорѣча? Тя нѣма гладко лице. Съ какво може да се препорѣча мечката? Мечката ще гледашъ, колко сж дълги влакната на нейното лице. Отъ тѣхъ зависи качеството ѝ. Характера на човѣка може да се опредѣли полицето на човѣка. Въ лицето може да видишъ силите, които действуватъ въ човѣка. Нѣкой пътъ линиите сж груби. Задъ тия линии (показва, че) се криятъ (груби сили, не сж фини сили), но груби сили, които трѣбва да се обработватъ. Казвамъ: Всичките мъчнотии въ съвременния животъ зависатъ отъ грубите сили, които сж вложени въ насъ. Нѣмаме методи за обработване. Да допуснемъ сега, че вие имате желание, тъй както (въ единъ лотериенъ билетъ) да станете (станете) най-красивия човѣкъ. Вземате единъ билетъ да станете красивъ. Питамъ, като добиете красотата, какво ще направите съ тази красота? Съ лотарийния билетъ спечелвате красотата като дадена сума. Въ красивите хора лицата сж живи, не сж статични. Отдето минатъ красивите хора, като ги погледнешъ, запалватъ като огънь. Красивия човѣкъ огънь образува навсякъде. Единъ ангелъ, ако остане на земята, ще запали земята. Затуй дълго време не може да стои. Затуй трѣбва да вземемъ предохранителни мѣрки (за материята за не я запали). То е оръжие, съ което си служатъ.

Ще се яви едно същество отъ единъ по-възвишенъ свѣтъ, енергиигѣ сѣ толкоз
мощни, ако не вземешъ предохранителни мѣрки, може да изгоримъ. Мойсей, който
бѣше въ пустинята, видѣ, че капината гори и не изгаря. Той бѣше ученъ, човѣ
къ, (вижда, че гори и не изгаря). Едно същество, което свѣтъ, взема предохра
нителни мѣрки. Въ живота трѣбва да вземемъ предохранителни мѣрки, за да не
не се развалятъ отношенията, които имаме.

Пазватъ: Защо ми е този животъ? Че какъвъ животъ трѣбва да ви се даде?
Представете си, че идвате въ човѣшкия организъмъ и мѣстото на очитѣ не
може да вземете, мѣстото на ушитѣ не може да вземете, мѣстото на устата
не можете да вземете, на прѣститѣ не може да вземете, никакво мѣсто не може
же да вземете, останало само малко мѣсто на нектѣ на голѣмия палецъ на ку
крака. Това ти е мѣстото. Какво ще правишъ? Ако вземешъ мѣстото на нектѣ,
ще живѣешъ. Ако се откажешъ да вземешъ това мѣсто, ще умрешъ, нищо повече.
Най-малката работа въ свѣта, която може да ви се даде, носи животъ въ себе-
си. Ако се откаже човѣкъ отъ тази работа, човѣкъ умира. Безъ нея животътъ
нѣма смисълъ. Често вие си правите изборъ. Не си правите изборъ. На чертежа
тъзи линии изходжатъ отъ центъра. Тѣнкитѣ линии иматъ едни свойства, другитѣ
второстепенни. Кой подпочитате: тѣнкитѣ или дебелигѣ. Единъ художникъ, кой
който не може да нарисува едно красиво лице, разбира ли, какво нѣщо е кра-
сота. Да кажемъ, вие имате идеята ета да станете художникъ.

Кога линиитѣ сѣ най-красиви. Тѣ сѣ изходни пунктове, отдето
(човѣкъ излиза, въ дадения случай отдето) излиза енергията съ
голѣми постижения. Красивитѣ линии (излишѣкъ нѣматъ, много малко излишѣкъ им
иматъ). Ония линии, които не сѣ красиви, (въ тѣхъ) има много излишѣкъ, недовърше
ни сѣ. Сега единъ художникъ може да изкара цѣла една картина отъ това. Чер-
тежа. По особенъ начинъ може да се свѣржатъ. Та казвамъ: Вие срѣщате единъ
човѣкъ, искате да знаете, красивъ ли е, въ какво седи красотата. Трѣбва да
имашъ знание да предизвикашъ неговия умъ. Трѣбва да имашъ знание да предиз-
викашъ неговото сърдце въ дейтелностъ, трѣбва да прадизвикашъ неговата во-
ля. Ако ти не може да ги предизвикашъ, той казва: Той ме предизвиква. Въ
сѣвременния свѣтъ всѣки може да те предизвика. Много малко хора има, които
има- нѣма да те предизвикатъ. Азъ често съмъ забелязвалъ, върви нѣкое малко
дете, срѣщне нѣкой, не обича да отстъпва. Може да е професоръ, но този профе-
соръ още като види детето, да отстъпва. Когато туй дете не го предизвиква,
професорътъ казва: Ти ще отстъпишъ сега. На разумнитѣ постѣпки другитѣ ще
отстъпятъ, на неразумнитѣ ти ще отстъпишъ. Сега казвате: Да се проявите. Ка-
ква проява има въ единъ скандалъ? Двама борци отъ по 120 килограма борятъ
се на физическото поле да ги покажатъ силата, борятъ се съ напрежение. Нито
единиятъ побеждава, нито другиятъ. И двамата като се хванали, единиятъ пада
безъ да се побеждава, и другиятъ пада безъ да се побеждава. Публиката иска
нѣкой да победи. Ако единиятъ победи, какво показва? Онзи тѣси нѣкоя герой,
който да не е победенъ. Ако ние може да победимъ всичко въ свѣта, животътъ
ще остане. Трѣбва да има нѣщо, което да не се побеждава. Всѣки трѣбва да има
нѣщо, което да не се побеждава. То е идеалътъ. Щомъ всичко постигнешъ, ти си
безъ идеалъ. Една хубава шапка носишъ на главата си, то не е идеалъ. Хубави
обуща носишъ, тѣ не сѣ идеалъ. Не сѣ идеалъ, понеже твоитѣ хубави обуща, ако
не внимаваешъ, ще изчезнатъ. Свършенитѣ носятъ обуща, които никой не може да
ги вземе. Свършенитѣ същества, като оставятъ обущата си, ставатъ невидими.
Въ свѣта реално е туй, което е невидимо. Невидимитѣ нѣща сѣ само забавление

Видимитѣ нѣща то е реалността, съ която се гради. Невидимитѣ нѣща - не, веднъж веднъж. "Е си го училъ. Невежа е се сжщо. Веди туй, което човѣкъ може да учи. Имате единъ банкиръ въ Ню-Йоркъ и единъ въ Лондонъ В. Това е една права линия, А къмъ В има отношение. Отъ банкира А кръгнешъ до банкира В. Кривата линия е пътятъ, въ който ти може да влѣзешъ въ досѣгъ съ тия дветѣ учреждениа. Казвамъ: Ние сме въ единъ свѣтъ затворенъ. Имаме една линия, която излиза отъ слънцето и етива минава презъ земята, не сме още въ досѣгъ. Ние не знаемъ, кой е най-голѣмиятъ банкиръ. Кой е най-голѣмиятъ банкиръ на знанието? Вие очаквате за бждеще да дойдатъ блаженитѣ времена. То е физически така. Блаженството е извънъ времето. То не е за бждеще. Има хора, които и сега сж блажени. Не е било време, когато разумнитѣ да не сж блажени. Не е било време, когато глупавитѣ да сж били блажени. Подъ думата блаженство разбирамъ разумностъ. Въ разумното схващане всѣкога може да има блаженство. Тѣзи хора, които не сж блажени, тѣ не схващатъ разумно. Ядятъ двама души ученици, които ще постѣпятъ въ университета. На масата седи единъ професоръ. Единъ отъ студентитѣ харесва му професора и му дава една хубава ябълка. Другиятъ се държи скръжавъ. Тази ябълка прокарва стуведна въ изпитието, недаването на втори го скжсва. Прозорливостъ трѣбва. Въ живота услугата, която направишъ нѣкому, и той ще ти я направи. Казвамъ: Да не се даде Божественитѣ нѣща, хубавитѣ нѣща веднажъ ставатъ. Ти казвашъ: Другъ пътъ ще направя. Еднашъ може да го направишъ по този начинъ. Другия пътъ може да го направишъ, както искашъ. Доброто въ свѣта пълнота само веднажъ става. Като стане, вече има отражение въ себе си. Онова, на което ние се радваме, то е отражение на нѣщо минало, което е станало.

Сега ако нѣкоя мечка дойде въ вашата къща, тя ще остави миризмата. Котка ако дойде, и тя ще остави миризмата си. Мишка като дойде, ще остави миризмата си. Каквото животно влѣзе, се ще остави миризмата си своята визитна картичка. Има вонещици оставатъ своята миризма. Въ умствения животъ ние страдаме отъ вонещици. Цѣлата философска мисль е развалена отъ нѣкоя вонещица. Вземете идеята: Има ли Господъ или нѣма. Вие какво разбирате подъ думитѣ, има ли Господъ или нѣма Господъ. Тази идея е толкозъ материалистична. Всѣко нѣщо, което може да има нѣкаква форма, може да бжде видимо или невидимо. Нѣщата, които сж материални, може да бждатъ нѣкъде, може да не бждатъ тамъ. Туй зависи отъ две причини: може ти да си дошълъ до реалността и може да си далечъ отъ нея. Ти си далечъ отъ единъ предметъ, ти го отричашъ, кае звашъ: Нѣма го. Или предметътъ е близо до тебе, ти го съзнавашъ. Казваме: Има Господъ - събудено е нашето съзнание, има свѣтлина. Когато въ мене се е събудило желанието да знаа, какво е свѣтлината, има Богъ. Когато въ мене не се е събудило желанието за свѣтлината, тогава Господъ не съществува.

Съвременниятъ свѣтъ спада къмъ ученитѣ хора, които отричатъ нѣщата. Господъ обича да се занимава съ тѣзи ученитѣ деца. Едно дете направило единъ капанъ за мишки, Господъ направи детето мишка и го тури въ капана. Детето направило юларъ за мечки. Господъ направи детето мечка и му тури юлара. Кой каквото измисли, турятъ му го на главата. Защо е така? То е нашиятъ свѣтъ, който то сме създали. Защо ти е желанието да имашъ юларъ за мечки?

Нѣкой пътъ вземате жито, искате кокошката да клѣвне отъ ржката ви. Нѣкой пътъ хвърляте житото, безразлично ви е. Кокошката като клѣвне да бжде по-чисто. Разбира се, отъ ржката ще бжде по-чисто, като клѣвне отъ земята, ще бжде по-нечисто. Защо кокошката не иска да клѣвне отъ ржката ви? - Нѣма довѣрие. Кокошката има съображения, че ако клѣвне, може да стане нѣщо съ

съ нейния вратъ. Недовѣрие има. Вие намирате, че свѣтъ не е създаденъ такъвъ, какъвто трѣбва да бѣде. Представете си, че вие направите свѣта, какъвто вие желаете. Какъвъ редъ ще турите на свѣта, кажете. Отъ най-голѣмитѣ същества до най-малкитѣ малкитѣ да дадешъ възможностъ на всичкитѣ да работятъ, разумно да работятъ. Никое същество да не се оплаква. Въ първоначалния порядѣкъ никой не се оплаква. Всички се оплакватъ отъ човѣшкитѣ порядѣци. Чето има несправедливостъ, то е човѣшка работа, дете има справедливостъ е божествена. Дето има разумностъ, е божествено, тамъ дете нѣма разумностъ, то е човѣшко. Запримѣрь, много пѣти хората атакуютъ другитѣ хора. Защо ги атакуютъ. Единъ французинъ измислилъ (едно изнамерване, че всичкитѣ хора, които страдатъ отъ захарна болестъ, мухитѣ кацатъ по тѣхъ. Мухитѣ познаватъ по-рано, затуй кацатъ по лицето да взематъ отъ захарта. Ако мухитѣ кацатъ отгоре ви, вие имате захарна болестъ. Тогава, ако не искате да ви задяватъ мухитѣ, маалете захарта. Ако не намѣрватъ захаръ, мухитѣ нѣма да ви безпокоятъ.

Сега ние трѣбва да гледаме на живота, както когато слънцето изгрѣва. Ние трѣбва да предвиждаме работата, която слънцето върши. Ако слънцето добре свършва работата и ние ще я свършимъ добре; ако слънцето не свършва добре работата и ние нѣма да я свършимъ. Този братъ/този, който начерта правата линия и кръга/той очакваме да му платимъ нѣщо, ние нищо не му дадохме. Колелото е направено да върви по правата линия. Колелото напредъ, ти отзадъ подирѣнего. Когато имате неприятель отпредъ, колелото да е отпредъ. Когато неприятельтъ е отзадъ и колелото да е отзадъ. Малкитѣ деца взематъ прашка, въртятъ прашката, като пуснатъ прашката, камъктѣ отива надалече. Кой край се пуца на сърдцето или на ума. Когато имате прашка, кой край пуцате? Въ миналото на България имамъ единъ братъ, който билъ на единъ митингъ. Стражаритѣ били онѣзи, които правятъ митинга. Той хвърлилъ камъкъ иискалъ да удари стражара, но на мѣсто стражара ударилъ онзи, който говорилъ на митинга. Казва: Азъ искамъ да удая ударя стражара, пѣкъ пукнахъ главата на онзи, който говорѣше. Като не знаешъ, какъ да хвърляшъ; не хвърляй камъкъ. Като не знаете, какъ да мислите, не хвърляйте камъкъ, защото стражаря нѣма да може да го ударите. Представете си, човѣкъ върви, влѣзе едно пѣсѣче между прѣститѣ, този човѣкъ нѣма време да изуе обувката, като върви понакуцва. Сега не може да си представишъ, кои сж причинитѣ. Този човѣкъ трѣбва да изуе обувката. Всичкото ви недоволство произтича отъ такива пришки. Човѣкъ трѣбва да се спре. Спирайте се. Вие по нѣкой пѣтъ имате симпатия на хубавото време, харесвате го. Като се заоблачи времето, не ви е приятно. Хубавото време е на мѣсто, но и облачното време е на мѣсто, то е задача.

Въ пѣсенъта се казва: Мога да постигна, що желая. Всѣкога ли, при какви условия. "Въ живота всичко се постига". Въ живота всичко не се постига. Животътъ е вѣчно движение, което не се спира за никого. Постижението е една временна спирка. Спрешъ, качишъ се. Нѣщо разумно трѣбва да спре живота, моментално да те грабне да вървишъ съ живота. Често, запримѣрь, вие се оглаждате въ огледалото, искате да бѣдете красиви. Не знаете, откъде да започнете. Искатъ да бѣдешъ красивъ, не знаешъ, откъде да дойде красотата. Когато поставятъ една статуя, първо трѣбва да ѝ подготвятъ мѣсто. Трѣбватъ материални условия. За да бѣдешъ красивъ, трѣбва да имашъ достатъчно свѣтлина. За да бѣдешъ красивъ, трѣбва да имашъ достатъчно топлина. За да бѣдешъ красивъ, трѣбва да имашъ достатъчно сила. Сила разбирашъ, да бѣдешъ глѣкаръ. Силенъ човѣкъ наричамъ. който никѣде не се блѣска. Всичкитѣ хора, които се блѣска, никѣде, не жотъ силнитѣ хора. Ако стане солскава между слънцето и земята, какво ще

стане. Когато стане сблъскване между малкия и голѣмия, винаги малкият плаща. Малкият трѣбва да се отклони, да избѣгне. Никога не разрешавайте голѣмитѣ задачи. Защо е злото въ свѣта, оставете този въпрос. Защо човѣкъ се ражда, оставете този въпрос. Ами защо умира и него оставете. Защо е сиромашията и сиромашията оставете настрана. Защо е този богатъ, оставете богатството. Какво значи да оставиш настрана? Хапнелъ си отъ богатството, остави богатството на мѣсто. Хапналъ си отъ сиромашията, остави сиромашията на мѣсто. Сиромашитѣ е голѣмъ човѣкъ. Сиромаситѣ сж много учени хора.

Двама души приятели въ България се скарали, не си пишатъ. Най-после единиятъ приятелъ пише: Азъ направихъ погрѣшка за нашето скарване, не зная сега какъ да се примиря. Ако ти си на мойто мѣсто, какъ въ свѣтъ ще ми дадешъ. Напишилъ му едно писмо, какъ да се извиня. Тѣй ако се извиня, не ми е приятно, иначе ако се извиня, не ми е приятно. Съ години съмъ мислилъ, не зная, какъ да се извиня. Като го напиша, не ми харесва извинението. Ти какъ ще го направишъ? Той му казва: Ти ела ми въ недѣля на гости, ще ти кажа. Той направилъ единъ хубавъ обѣдъ, повикалъ го, става примирение. За примирение избере те най-хубавия денъ, кога нѣма, никакво облаче на небето. За примирение избирете, когато всичкитѣ звезди свѣтятъ. За примирение избирете, когато всички плодове зрѣятъ, когато има сливи, череши, когато има грозде. За примирение избирете, когато всичкитѣ хора сж богати, а не сиромаси. Когато искашъ примирение, търси най-хубавото. Когато искашъ да се примиришъ, търси най-хубавото, което е божествено. Качишъ се на най-високия планински върхъ, ще знаешъ, къде да слѣзешъ. Сега туй лесното, какъ ще го направите сами. Ще дойдете до анегдота. Единъ българинъ носилъ единъ тѣпанъ. Вечерта се е спрѣлъ въ една воденица, качилъ се на покрива на воденицата съ тѣпана. По едно време гледа, влиза една мечка. Той се уплашилъ и започналъ да бие тѣпана да си дава куражъ. Мечката била опитомена, взела да играе. Той бие тѣпана, тя се разхожда въ воденицата и играе. Идатъ камилджии, слушатъ тѣпана се бие въ воденицата. Отиватъ тамъ, мечката изскача, тѣ носили грѣнци на камилитѣ си, като се изплашватъ камилитѣ отъ мечката, изпотрошили грѣнциитѣ. Тѣ казватъ: Защо на тази мечка не си турилъ юларъ. Завеждатъ го въ сболунъ да го схватъ. Той казва: Азъ съмъ сиромашъ човѣкъ, тамъ упражнявахъ мечката съ тѣпана въ воденицата, тѣ дойдоха и мечката избѣга. Нека ми доведатъ мечката, азъ ще платя грѣнциитѣ. Схдията го намира за правъ. Мечката я нѣма, изплашила се, побегнала. Има нѣщо невѣрно. То е съвпадение на нѣщата. Всѣки човѣкъ може да използува. Не разчитайте на нѣща случайни. Не разчитайте на една мечка, която случайно дошла въ воденицата и вие биете тѣпана.

Какво означаватъ тия букви? (Кой е мъжътъ, кой е жената). Едната буква е женска, другата е мъжка. Коя е женската, коя е мъжката? Г-то е женска, Б-то е мъжка. Мъжътъ има задна стража, го пази. Въ жената нѣма, тази областъ въ Г-то е празна. Ако имате два елемента както кислорода и водорода, кой бихте предпочели (кислорода или водорода)? Кислородътъ е скандалджия, той не гори, скандали може да направи навсѣкжде, подържа горението. Водородътъ гори, но не подържа горението, разумно свършва работата. Като се събератъ двата, какво си помагатъ? Кислородътъ окуражава водорода да гори. Водородътъ и той го окуражава, казва: Подържай скандалитѣ, безъ тебе нищо не може да свършимъ въ свѣта. Думата скандалъ не е българска. Какво значи скандалъ? Скейтъ, подхлъзване, скандалъ, значи неустойчива почва. На много равенъ пътъ на много гладкъ пътъ не може да се пази равновѣсие. При най-малкото изкривяване, може да паднешъ. При таково едно неуравнесено състояние,

хората вдигат скандали.

Коя дума е най-важна. На какво ние се спрем? което е най-важно? Колко положения има, които са важни? Светлината е хубава, но показва (и) погрешките. Шом искаш да проявиш света на светлината, винаги ще изложиш себе си. Употребяваш тъмнината, ще скриеш своите погрешки, но същевременно ще закриеш и някои от своите добродетели. Светът ти е направен, всъкога трябва да жертваш. Ако жертваш светлината, губиш. Ако жертваш тъмнината, губиш. При какви условия може да си служиш с тъмнината. В Библията имаме един примър, Ной, след като излезе от кораба, се развесели, намъри вице, пий и се разголи. Единият син видя баща си и започна да му се смее. Отиде и каза на брата си. Вторият брат взе една дреха и покри баща си. Казвам: По-хубаво е човек да носи дреха, да не вижда погрешките на хората. Погрешките на хората нищо не допринасят. Убиеш някой човек, какво ще направиш? Извършил си едно голямо добро?

Я да изпъем пѣсенъта: Мога да постигна що желая. /Изпѣхм я/. Тамъ дето се ражда радостъта, тамъ дето изгрѣва свѣтлината. Някой отъ васъ да изпѣе пѣсенъта, да даде ударение. Не изведнажъ силно "мога да постигна", "мога да постигна" много тихо ще го изпѣете. Мога да постигна, не както той го мисли. Сега вие го започвате силно. Ако искаш да дадешъ ефектъ, на себе си какъ ще го изпѣешъ. Туй което постигаешъ, не го носи съ себе си. То нека върви подиръ тебе да те следва само. Кое то постигнешъ, само да се привлече, като сѣнка да върви, да го не носишъ. Шомъ го носишъ, то е товаръ. В природата има единъ законъ. Често ние съвременнитѣ хора страдаме отъ натрапени мисли. Знаете, какво е натрапена мисль. В града Ню-Йоркъ минава единъ богатъ американецъ и вижда, какъ единъ работникъ падъ отъ високо и си счупва крака. Следъ шестъ години на мѣстото, дето си счупилъ крака онзи работникъ, той усѣща болка на своя кракъ, като че си счупилъ крака. Викатъ единъ лекаръ, вижда, че нѣма нищо, викатъ втори, трети, четвърти. Най-после викатъ единъ психиатръ, който разбира въ закона, казва: Преди толкозъ години виждалъ ли си някой да си счупи крака. Искашъ да го извади отъ тази натрапена мисль. Защото ако някоя мисль е натрапена, може да се реализира. Някои натрепени мисли има, които са зловещи. Ако човекъ много се интересува, ако е много любопитенъ за някои работи, създава си излишни страдания. Или пъкъ заради обществото човекъ иска страданията. В природата и добритѣ и лошитѣ работи (и) еднакво се случватъ. Туй, което много желашъ, ще дойде до главата ти и туй, което никакъ не го желашъ и то ще дойде. Сега за тия работи като се разправя, вие може да се уплашите. Казвате: То ще се случи това нѣщо. Ако идете на бойното поле и искате да видите, колко сте смѣли, ако речете да прекръстосате бойното поле, какъ мислите, ще излезете ли здравъ. Минете презъ бойното поле на този картеченъ огънь, какво ще ви бъде положението. Ако човекъ посети бойното поле не въ време на сражения, но когато боетъ е миналъ, тогава ще имате опитността, какво са правила хората. Ако искате да опитате самата действителность, ще имате голѣми изпитания.

По-лесно сега, че някой отъ васъ има 165 сантиметра, не е отъ високитѣ. Някой има 170, 175. Вие искате единъ сантиметръ да сте по-високъ. Защо вие единъ сантиметръ. Какво може да достави единъ сантиметръ на ръста ви. Някои хора не може да израснатъ много лесно, някои лесно израстватъ. Тури два сантиметра подъ петата си израсва. Утре токутъ се пречупи. Често въ нашия умъ такива токове има, които са израснали неестествено, пречупи се

се токутъ, погледнешъ, пакъ е низкъ. Дисонанситъ сж се такива токове, неор-
ганически. Първото нѣд въ характера се изисква всѣко нѣщо да не е статическ
ско, да е изработено, пластично, да се не чуи. Винаги разполагайте въ свѣта
съ нѣщо нечупливо.

Кому дад дадемъ да чете, на братъ или на сестра? Понеже свѣтътъ първо е
станалъ отъ мъжа, да започнемъ отъ мъжа. После съ жената. /Единъ братъ проче
те 106 страница отъ Царския вѣтъ на душата/. Да видимъ каква хармония има
между туй, което сега говоримъ и каквото се е говорило тогава.

Отче нашъ.